Özelleştirmeye karşı

TELEKOM Bülteni

Temmuz 2001 Fiyatı 150.000 TL

İMF-TÜSİAD yıkım programlarına, TİS dayatmalarına, özelleştirmeye HAYIR!

Çıkarken...

Merhaba dostlar!

Elinizdeki bülten, özelleştirme karşıtı çalışmanın yeni adımlarından birini oluşturuyor. Bundan yaklaşık 2-3 ay kadar önce çeşitli işyerlerinden çalışanlar yanyana geldik ve *'Özelleştirmeye Karşı Anadolu Yakası Telekom İşçi Komitesi'*ni oluşturduk. Üst üste yaptığımız toplantılarda özelleştirme saldırısının ancak binlerce Telekom çalışanının birliği sayesinde püskürtülebileceği sonucuna vardık. Özelleştirmenin binlerce işçinin kapı önüne konması, geride kalanların -eğer kalan olursa- düşük ücretle, sendikasız çalıştırılması anlamına geldiğininin bilinciyle çalışmanın işyerlerine yaygınlaştırılması kararı aldık. Telekom Komitesi bünyesinde bir Basın-Yayın Komisyonu oluşturduk. İşyerlerine dönük ilk adımımızı Basın-Yayın Komisyonu'nun hazırlamış olduğu broşürün dağıtımı ile attık. 600-700 adet dağıtılan bu buroşür ile bizler özelleştirmeye bakışımızı ilan ettik, yani bu broşür bir nevi İşçi Komitesi'nin *'manifesto'*su özelliği taşıyordu. Biz dedik ki, IMF politikalarına karşı olmak özelleştirmeye karşı olmayı gerektirir. Yani IMF karşıtı olmak, 14 Nisan mitingine 11 otobüs kaldırmakla değil, özelleştirme karşısındaki tutumla ölçülür. Bu broşürde bizler, özelleştirmenin yalnızca işten atılma ve sendikasızlaştırma anlamına gelmediğini, yerli ve yabancı sermayeye yeni kar alanları açmayı amaçladığını ve daha da önemlisi emperyalizme kölece bağımlılık ilişkilerini artırdığını, özelleştirme karşıtı mücadelenin de ***"bağımsızlık"*** mücadelesi anlamına geldiğini söyledik.

Elinizdeki bülten yayın alanında attığımız ikinci adımı oluşturuyor. İlk sayı olmanın eksikliklerini taşıyor kuşkusuz. Örneğin komite çalışmalarının ve bölgelerde yapılan toplantıların değerlendirmeleri yansıtılamadı bu ilk sayıya. Diğer yandan işçi arkadaşlarımızdan çok az yazı geldi. Yani ilk sayı daha çok basın-yayın komisyonunun hazırladığı yazılarla sınırlı kaldı denebilir. Tüm bu eksikliklerine rağmen, bu ilk sayımızda bizleri doğrudan ilgilendiren konular yeralıyor. Elbette ilk yazımız, en temel gündemimiz olan özelleştirmeler ile ilgili. *'İşimize ekmeğimize sahip çıkalım, özelleştirmeye izin vermeyelim'* başlıklı bu yazıda dışarıdan gelen tehlikelere değil içeriden gelen tehlikelere dikkat çekiliyor ve komiteleşme çağrısı yapılıyor. Yağmadan pay alma kavgası olan ve IMF'nin emriyle bitirilen Derviş-Öksüz çekişmesine yer verilmiyor örneğin. *'Bayram Meral'in ihaneti tescillendi, sıra sendika yöneticilerinde'* başlıklı ikinci yazı Meral-Keçeciler Protokolü'nü ele alıyor. Bu protokolün hükümleri TİS'lerdeki ihanetin boyutlarını gözler önüne seriyor ve bu hükümler yazıda yer alıyor. Üçüncü yazı esnek çalışma dayatmaları, genelge saldırısı ve işkolumuzda devam eden TİS'lerle ilgili. İşkolumuzdaki sözleşme görüşmelerinde işveren kanadı Cumartesi günlerinin normal işgünü haline getirilmesini dayatıyor. Bu dayatmayı 'karşılıksız-zorunlu' çalışma genelgesi tamamlıyor. Dördüncü yazımız kıdemlerin gaspını amaçlayan Kıdem Tazminatı Fonu Yasa Tasarısı ile ilgili. Sonraki sayfalarımızda ve sayfa aralarında işçi arkadaşlarımızdan gelen mektup, röportaj, şiir ve yazılar yeralıyor.

Bundan sonraki sayılarımız için tüm okurlarımızdan yazı, şiir, mektup vb. katkılarını bekliyoruz. Elbette tüm arkadaşlarımız merak ettiği konularda sorular gönderebilir, bilgilendirilmeyi talep edebilir. Dilimiz döndüğünce yanıt vermeye çalışacağımızdan kimsenin şüphesi olmasın. Diğer yandan eleştiriler ve karşıt yazılar da yazabilirsiniz. Bu tür yazılarla bültenimiz bir tartışma platformuna dönüştürülmelidir. Bunların yanında her bir okurumuz yanıbaşında çalışan arkadaşına bülteni ulaştırmalı ve okutmalıdır.

Şimdiden belirtelim ki yazılarımızda yanlış bilgilenmeden kaynaklı hatalar olabilir, bundan sonra da olacaktır. Birileri bu hataları kendisine dayanak yapıp, çalışmaya sekte vurmak için spekülasyon yaratmayı amaçlayabilir. Bu tür davranışlara prim verilmemelidir. Uyarıldığımız ya da hatamızı farkettiğimiz taktirde sonraki sayılarda düzeltme yayınlarız.

İkinci sayıda buluşma özlemiyle, hepinize başarılar dileriz.

Basın-Yayın Komisyonu

İŞİMİZE EKMEĞİMİZE SAHİP ÇIKALIM ÖZELLEŞTİRMEYE İZİN VERMEYELİM

Sermaye sınıfı ve hükümet geleceğimize göz dikti. İşimizi, ekmeğimizi elimizden almak isteyen hükümet özelleştirmeyi amaçlayan Telekom Yasası'nı İMF'nin emriyle derhal çıkardı. İşbaşına geldiğinden bu yana önceki hükümetlerin yaptığı gibi İMF-TÜSİAD programlarını dayatan hükümet, kriz sonrası yeni bir saldırı paketiyle karşımıza çıktı. Normal koşullar altında ancak parça parça uygulayabildikleri saldırıları, krizin ardından topyekün uygulamaya koydular. KİT'lerin satılmasından tarımsal üretimin yıkımına, sosyal güvenliğin tasfiyesinden kazanılmış haklarımızın gaspına kadar her alanda bir saldırı dalgası başlatıldı. Karşılarında bu saldırılara dur diyecek bir güç görmedikleri için ve hain sendika ağalarından aldıkları destek sayesinde tüm saldırı yasaları meclisten hızla geçirildi. Milyonlarca insanın açlığı ve milyonlarca köylünün yıkımı pahasına IMF ve TÜSİAD' ın bir dediği iki edilmedi, edilmiyor.

Hiç kuşkusuz bu saldırılardan birini ve bizim açımızdan en önemli ayağını özelleştirmeler oluşturuyor. Özelleştirmenin bizler açısından ne gibi sonuçlar doğuracağını biliyoruz. İşsizlik, sendikasızlık, düşük ücret vb... Telekom'un özelleştirilmesi ile onlar, yalnızca bizleri açlığa itmekle kalmayacaklar, ülkenin daha da bağımlı hale gelmesine yolaçacaklar. Şimdi bizim önümüzde işimize, ekmeğimize, çocuklarımızın ve ülkenin geleceğine sahip çıkma görevi durmaktadır. İçimizden bazıları özelleştirme sonucu işten atmaların olmayacağı yönünde propaganda yapıyor. Cengiz Teke'nin 'işten atma olursa işyerlerini işgal ederiz' sözünü tekrarlayıp duruyorlar. Anlaşılan bu ..damlar kendileri için bir 'güvence' bulmuşlar da onu kaybetmek istemiyorlar. Bu kişilere ne tür vaatlerde bulunulduğunu bilmiyoruz. Telekom Yasası ortada dururken bu kişilerin bu yönde yaptıkları demagojilerin bir anlamı olmalı. Bu adamlar birileri tarafından ya kandırılıyorlar, ya da gönüllü uşaklık yapıyorlar. Onlara biçilen görev belli: tepkileri hafifletmek, tabanı parçalamak, özelleştirmeye karşı duranları tehtitlerle yıldırmaya çalışmak ve özelleştirmeye çanak tutmak... Gönüllü yapılan her uşaklığın gerisinde bir takım çıkar beklentileri vardır. Çalışanları özelleştirmeye ortak etmek için ayrılan %5'lik hisse birilerini cezbediyor olabilir. İşverenliğe soyunan ve sırada bekleyen bir sürü sendikacı var. Söze geldiğinde, 'millet' 'halk' dendiğinde mangalda kül bırakmayan, dış ve iç düşman ihtiyacı olduğunda olur olmaz herkesi düşman ilan eden bu adamlar, gerçek bir düşmanla karşılaştıklarında 'düşmana yaranma' politikası izlemeye başlıyorlar. Özelleştirmenin, emek düşmanı, yerli ve yabancı sermayenin çıkarlarını esas alan bir politika olduğunu unutuyorlar. Özelleştirmeye karşı bizleri bilinçlendirmek ve örgütlemek yerine özelleştirmeye çanak tutuyorlar. Tepedekiler bu işten kazançlı çıkacaklardır elbette, ama tepedekilere uşaklık eden en alttakilere yalanacak çanak bile kalmayacaktır. Bundan kimsenin şüphesi olmasın.

İşten atılma olmayacakmış! Hadi Telekom Yasası'nı okumadılar, ya da okudular da anlamadılar diyelim. Peki uluslararası deneyimlerden de mi bir şey öğrenmediler? Geçtik uluslararsı deneyimleri, 'işgüvencesi' sözü verilen POAŞ işçilerinin durumundan da mı bir şey öğrenmediler? Peki dünyada işten atılmaların olmadığı bir özelleştirme örneği var da biz mi bilmiyoruz? Bir işyeri temsilcisi 'Telekom İşçi Komitesi'nin yayınladığı broşürdeki en iyimser rakam olan 25.000 rakamına karşı çıkıyor ve Telekom Yasası'nda işten atmaların olmadığını iddia ediyor. "Gönüllü emeklilik"i, 399 sayılı yasaya tabi personelin başka kurumlara kaydırılmasını 'işten atma' saymadığı gibi, 1475 sayılı iş mevzuatına bağlı işçilere işten atılmaları durumunda 'iş kaybı tazminatı' ödeneceğini belirten maddenin de işçi çıkarmak için düzenlenmediğini iddia ediyor. Yani işten çıkarma olacak ama, bunun adı işçi atmak olmayacak! Hem özelleştirme yalnızca bizlere fatura çıkarmıyor. Zaten ekonomik ve siyasal açıdan emperyalist ülkelere bağlı olan ülkemizi daha fazla bağımlı hale getiriyor. Tekelci yerli sermayenin bu bağımlılıktan çıkarları olduğu açık. Ama bu bağımlılık milyonlarca emekçinin yıkımına yol açıyor. Özelleştirmeye çanak tutanlar, bu yıkıma da çanak tutmuş oluyorlar.

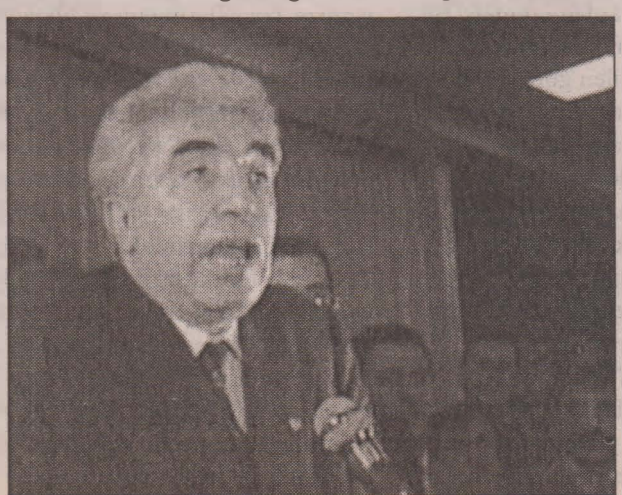
İşyeri Komitelerinde Örgütlenelim

Özelleştirmeye izin vermemek, ekmeğimize, işimize, çocuklarımızın ve ülkenin geleceğine sahip çıkmak için örgütlenmeliyiz. Hiç vakit kaybetmeksizin işyerlerimizde yan yana gelmeli, toplantılar yapmalı ve işçi-memur birliği temelinde işyeri komitelerini kurmalıyız. *"Her birimde bir komite"* şiarı etrafında çalışmalara aktif olarak katılmalıyız. Geçmiş dargınlıkları, kişisel sürtüşmeleri bir yana bırakmalı, bu saldırının hepimize olduğunun bilinciyle ortak hareket etmeliyiz. Özelleştirme konusunda hayaller kuranları gerçeklere davet etmeli, işçi arkadaşlarımızı hayallerine ortak etmelerine izin vermemeliyiz. Birliğimizi bozacak davranışlardan kaçınmalı, ayrılığı körükleyenlere ve umutsuzluk yayanlara taviz vermemeliyiz. Umut ellerimizdedir. Haydi ellerimizi birleştirelim, umudu büyütelim.

BAYRAM MERAL'İN İHANETİ TESCİLLENDİ SIRA SENDİKA YÖNETİCİLERİNDE

Beklendiği gibi kamu TİS'leri satış sözleşmesiyle sonuçlandı. Türk-İş Başkanlar Kurulu'nu da devre dışı bırakarak sözleşmelerde tek yetkili ağız durumuna gelen Bayram Meral, 450.000 kamu işçisini ilgilendiren kamu sözleşmelerini IMF ve hükümetin dayatmaları doğrultusunda imzaladı. Her görüşme öncesinde "umutluyuz", "masa başında çözmek istiyoruz" açıklamaları yapılırken, görüşmeler sonrasında Bayram Meral'in ağzından "meydanlara ineriz", "ülke karışır" gibi sözler eksik olmuyordu. Tüm bir görüşme dönemi bu sözlerin "ülkeyi karıştırmak" üzere değil, "kafaları karıştırmak" ve işçileri beklentiye sokmak maksatıyla söylendiğinin, 'masa başında' çözmek deyiminin ise hükümet dayatmalarının kabulü anlamına geldiğinin kanıtı oldu. Anlaşma sonrasında Bayram Meral *"elbette bugünkü sorunları, sıkıntıları gidermeyecek ama ülkenin geleceği bakımından bir rahatlık sağlayacağını düşünüyoruz"* diye açıklama yaptı. "Bugüne kadar hep fedakarlık yaptık, bundan sonra fedakarlık yok" diye görüşmelere başlayan da, "sorunları,sıkıntıları aşmak" ve "ülkenin geleceği!" için bizim adımıza yeni fedakarlıklara imza atan da aynı Bayram Meral'di. Bugüne kadar 'ülkenin geleceği!' için adımıza hangi fedakarlıklara imza atılmadı ki? Ücretlerin enflasyon karşısında kuşa çevrilmesinden mezarda emekliliğe, tensikatlardan özelleştirme ve taşeronlaştırmalara kadar yapmadığımız fedakarlık kalmadı.

"Ülkenin geleceği için" demekle neyi kastediyorsun sayın Bayram Meral? Bugüne kadar gelmiş geçmiş hükümetlerin uyguladıkları programlar işçi ve emekçileri daha fazla yoksullaştırırken, yerli ve yabancı sermayeyi daha fazla palazlandırmadı mı? Biz fedakarlık yaparken ülke emperyalist tekellere ve yerli uşaklarına yağmalatılmadı mı? Ülkenin geleceği, demek oluyor ki, bu ülkenin emekçi sınıflarının geleceği IMF ve TÜSİAD tarafından ipotek altına alınmadı mı? Bu kadar soru yeter! Biliyoruz ki, ne zaman ülkenin geleceğinden bahsedilse altından hep sermaye sınıfının tatlı karlarının güvenceye alınması çıkıyor. Bu gelecekten bize ise yalnızca daha fazla yoksulluk düşüyor. Demek ki "ülkenin geleceği" dendiğinde bu yalnızca yerli ve yabancı sermayenin geleceği oluyor. Bayram Meral de diğerleri gibi bu sözcüğü aynı anlamda kullanıyor. Bu nedenledir ki sözleşme sonrasında Devlet Bakanı Mehmet Keçeciler Türk-İş'i "vatanperverlik" ile onurlandırmıştır. Eğer Meral "ülkenin geleceği"nden işçi ve emekçilerin geleceğini anlamış olsaydı Telekom Yasası'na, Şeker Yasası'na, Tütün Yasası'na, Tahkim Yasası'na karşı çıkar, özelleştirmelere suskun kalmaz ve satış sözleşmesine imza atmazdı.

Şimdi satışın boyutlarını görebilmek için yapılan anlaşmanın maddelerine geçebiliriz. Anlaşma ilk altı ayda %15 artış öngörüyor. Bu artış derhal ücretlere yansıtılmayıp 2002 yılının Şubat ayında ödenecek. Anlaşmaya göre ikinci altı ay için %15, üçüncü ve dördüncü altı aylık dönemler için %10 artış yapılacak.Eğer enflasyon oranı bu oranlardan yüksek çıkarsa ikinci ve üçüncü altı aylık dönemlerde farkın %80'i, dördüncü altı ayda ise farkın tamamı ücretlere yansıtılacak. Ocak ayından bugüne ücretlerimiz %50 oranında eridi. Yani %15'lik artış sonrasında ilk altı aylık dönemde ücretlerimiz %35 erimekle kalmayacak, farklar da önümüzdeki yılın şubat ayında ödenecek. İki yıllık dönem sonunda ise ücretlerdeki erime %40-50 olacak. Elbetteki kayıplarımız bunlarla sınırlı değil. Ücrete bağlı olan ikramiye gibi ödemeler ile ücretin yüzdesi olarak hesaplanan ödemelerde hiç bir artış yapılmayacak. Ücrete bağlı olmayan ödemeler ise ücretlerdeki artış oranında artırılacak. Diğer yandan sendikalar tarafından yeni teklifler getirilemeyecek. Özelleştirme nedeniyle işten atılmalar, taşeronlaştırma gibi konular ise hükümetin "iyiniyetine" bırakıldı.

Bunlardan da anlaşılıyor ki imzalanan protokol ile IMF ve hükümetin dayatmalarına teslim olunmuştur. Elbette ihanet eden yalnızca Meral olmadığı gibi, bu sözleşme de imzalanan ilk satış sözleşmesi değildir. B.Meral eli titremeden bu sözleşmeye imza atma gücünü başta Türk-İş başkanlar kurulu olmak üzere, konfederasyonların ve sendikaların yöneticilerinden almaktadır. Önümüzdeki günler sendikaların ihanetinin tescilleneceği günler olacaktır. Çünkü ülkemizde toplusözleşmeler konfederasyonlar ile

hükümet arasında değil, işkolunda örgütlü sendikalar ile işveren ya da o işkolunda örgütlü işveren örgütleri arasında imzalanmaktadır. Bu nedenledir ki B.Meral'in imzaladığı protokolün hiç bir yasal dayanağı ve geçerliliği yoktur. Sendikalar bu protokolü kabul etmekte ya da etmemekte serbesttirler. Bugün bu protokol tek tek işkollarında sendikaların önüne gelmektedir. Bazı sendikalar bu protokole aynı günlerde imza attılar. Örneğin hükümetle yapılan görüşmeler sırasında Eskişehir ve Ankara'da Harb-iş üyesi 4.500 işçi Türk-İş'i protesto etmek için eylem yaparken, Harb-iş genel başkanı bu protokole imza attı. Pazarlıklar kapalı kapılar ardında yürütüldüğü için hangi sendikanın protokole imza attığı bilinmiyor. Tek Gıda-İş genel merkezinde biraraya gelen ve Türk-İş'i protesto eden 500 Tekel işçisine seslenen ve imzalanan sözleşmeyi savunan Tek Gıda-İş Genel Başkanı ve Türk-İş Genel Sekreteri Hüseyin Karakoç, Hava-İş dışında tüm sendika başkanlarının sözleşme için Bayram Meral'e teşekkür ettiğini söyledi. Bu, protokolün sendikalarca imzalandığı ya da benimsendiği anlamına geliyor. Protokole en olumlu yanıt Hava-iş sendikasından geldi. Hava-İş Genel Başkanı Atilay Ayçin imzalanan protokolü kabul etmeyeceklerini, farklı bir taslak hazırladıklarını ilan etti ve Türk-İş'ın görüşmelerde özelleştirme, re'sen emeklilik gibi konularda pazarlık yapmasının özelleştirmenin kabulü anlamına geldiğini söyledi.

İmzalanan protokolle yanlızca kamu işçilerine değil, tüm işçi ve emekçilere ihanet edilmiştir. Bu protokol artık tüm işyerlerinde işçilerin önüne getirilecek. Cam işkolunda patronlar önceki tekliflerini geri çekerek kamu sözleşmelerini masaya getirmiş, bunun sonucunda Kristal-İş üyesi 6.000 işçi greve çıkmıştır. Patronların imdadına Bakanlar Kurulu yetişmiş, 'milli güvenliği tehlikeye soktuğu' gerekçesiyle cam işçilerinin grevi yasaklanmıştır.

Peki B.Meral ve diğer sendikacılar bizim istemlerimizi dikkate almadan satışa imza atacak gücü nereden buluyorlar? Elbette örgütsüzlüğümüzden ve parçalanmışlığımızdan. Pazarlık konusu edilen kendilerinin ücretleri ve sosyal hakları olmadığına göre, biz kabullendikten sonra onlar için sorun yok demektir. Bugüne kadar kendi ücretleri işçiler tarafından hiç pazarlık konusu edilmediği için, "siz milyarlarca ücret alırken neden bu ücretleri bize reva görüyorsunuz" diye sorulmadığı için bizim adımıza *"ülkenin geleceği!"*ne yatırım yapmaya devam ettiler, edecekler. Eğer susmaya devam edersek önümüzdeki günlerde "ülke için!" kıdem tazminatlarını da feda edeceklerdir.

Henüz sözleşmeler bitmiş değil, ya da en azından bildiğimiz kadarıyla Haber-İş henüz bu protokolü imzalamadı. Sözleşmenin diğer bir boyutunu idari maddeler oluşturuyor. İşveren tarafı Türk-İş'in ihanetinden aldığı güçle daha fazla taviz koparmaya çalışıyor. Hafta içi çalışma sürelerinin hafta sonuna aktarılarak Cumartesi gününün 'normal işgünü' haline getirilmesini istiyorlar ve esnek çalışmayı dayatıyorlar. Ücret kayıplarımızı telafi edecek, esnek çalışmaya izin vermeyecek, işgüvencesi sağlayacak ve taşeron uygulamasını kaldırıp taşeron işçilere kadro verecek bir sözleşme için örgütlenmeli, satışa izin vermemeliyiz. Aksi halde daha büyük bedeller ödeyeceğiz.

Özelleştirmeye karşı taban örgütlülüklerine...

Soru: Sendikanızın yürüttüğü toplusözleşme görüşmelerinden ne gibi sonuçlar bekliyorsunuz?

1. işçi: Bu toplusözleşmeden bir sonuç beklemiyorum. Özelleştirme karşısında hiçbir tepki göstermeyen sendikanın sonuçta çalışanlar için de bir şeyler yapmayacağı ortadadır. Şimdiye kadar özelleştirmeye karşı hiçbir caydırıcı önlem almamıştır. Sonumuzu iyi göremiyorum. Bu toplusözleşme görüşmelerinden de zaten hiçbir bilgimiz yok. Tabanı aydınlatan, bilgilendiren bir sendika anlayışına sahip değiller.

2. işçi: Zaten biz satıldık gitti. Daha neyin hesabını yapacağız ki? Devletten çok çalışan kesim olarak kriz yaşamaktayız. Alım gücümüz her geçen gün tamamen sıfırlandı. Geleceğimiz ile ilgili tam bir belirsizlik sözkonusudur.

3. işçi: En başta çalışma düzeninin sağlıklı olmasını bekliyorum. Günün şartlarına göre bir ailenin yaşaması için gerekli olan ücret zammının alınması ve daha önceden verilen bazı giyim eşyalarının tekrar personele verilmesi gerekir. Yeraltı güzergahında çalışan personelin tam teşekküllü bir devlet hastanesinde sağlık kontrolünden geçirilmesini istiyorum.

Soru: Sizleri gelecekte ne gibi tehlikeler beklemektedir?

1. işçi: Tasarrufların akıbeti ortadadır. İşsiz kalma endişesi içerisindeyiz. Sendikamız olmasına rağmen bizleri karanlık bir gelecek beklemektedir.

Soru: Sizce özelleştirmeye karşı neler yapılabilir?

1. işçi: Özelleştirmeye karşı tabandan bir birlikte hareket oluşturamazsak olmaz. Tabanı eyleme hazırlayacak, ona önderlik edecek, yol gösterecek güçler çıkmalı ve özelleştirmeye karşı hepimiz birleşmeliyiz. Sendika böyle bir girişimden sonra tabandan bir baskı altına alınmalı. Taban faaliyeti sürekli olmalı, tabana güven vermeli. Başka türlü caydırıcı adımlar atamayız.

"ZORUNLU ÇALIŞMA GENELGESİ"NE VE "ESNEK ÇALIŞMA" DAYATMALARINA KARŞI GREV SİLAHINI KUŞANALIM!

Kamu sözleşmelerinde Türk-İş'in imzaladığı satış protokolünden güç alan işverenler, işkolu sözleşmelerinde yeni tavizler koparmaya çalışıyorlar. Bu dayatmaların başında esnek çalışma, zorunlu emeklilik gibi konular geliyor. Telekom'da işverenin getirdiği dayatmalardan birincisi esnek çalışma. İşveren kanadı, hafta içi çalışma sürelerinin birer saat azaltılmasını ve Cumartesi gününün normal işgünü haline getirilmesini istiyor. Marmara Bölge Müdürü Oğuz Özelmas ile Müdür Yardımcısı Recep Şahin imzasıyla yayınlanan ve uygulanmaya başlanan genelge, esnek çalışma saldırısının ilk pratik adımını oluşturuyor. Dayatmalardan ikincisi ise zorunlu emeklilik. İşveren emekliliği gelmiş işçileri, kıdem tazminatını %30 fazla ödeyerek emekli etmek istiyor.

Genelge geri çekilsin!

Marmara Bölge Müdürü ve Müdür Yardımcısının imzasıyla yayınlanan, "pazarlama ve tahsilat servislerinin öğleyin yemek saatlerinde ve akşamleyin *'müşteri!'* bitimine kadar çalışmasını, cumartesi ve pazar günleri mesaiye gelinmesini, fakat fazla mesai ücreti ödenmemesini" öngören 'zorunlu çalışma' genelgesi birçok bölgede uygulanmaya başlandı. Bölgemizde de bazı birimlerde uygulama başlatıldı, öğle arası ve hafta sonları çalışıldığına dair tabelalar asıldı ve giderek her birime yayılıyor. Şimdilik, hafta sonu zorunlu-ücretsiz çalışma uygulaması başlatılmadı. Eğer ciddi bir tepki gösterilmezse bu uygulama da hayata geçirilecektir. Diğer yandan genelgenin geri çekildiği yönünde söylentiler dolaşmaktadır. Ancak bu yönde resmi bir açıklama yapılmadığı gibi, bir çok birimde uygulama devam etmektedir. Hem TİS'lerde hafta içi çalışma sürelerinin bir saat azaltılması ve cumartesi günlerinin öğleye kadar normal çalışma günü haline getirilmesi dayatılmakta, hem de genelgeyle her akşam *'müşteri!'* bitimine kadar, hafta sonu ise fazla çalışma ücreti alınmadan çalışılması istenmektedir. Bu da gösteriyor ki asıl amaçları haftalık çalışma süresinin artırılması, fazla mesai ücretinin kaldırılması ve izinlerin hafta içi günlere yayılması. 'Zorunlu-ücretsiz-esnek' çalışma ve 'zorunlu emeklilik' ile özelleştirmenin adımları atılmakta, Telekom'un alıcılar için daha cazip hale getirilmesi istenmektedir. Bu saldırıları boşa çıkarmanın tek yolu mücadele etmektir. Bugün bu saldırıları püskürtecek bir tutum içine girmezsek, yarın daha büyük saldırılarla karşılaşacağız. Genelgenin geri çekilmesi için mücadele başlatmalı, genelgeye uymama, basın açıklamaları, kısa süreli işbırakma gibi eylemler örgütlemeliyiz. Öğle arası ve akşamları normal çalışma saatleri dışında çalışmama, genel tutumumuz olmalıdır. Zorunlu çalışmaya hiç bir birimde katılmayalım.

TİS'lerde hak gasplarına geçit vermeyelim!

Haber-İş Başkanlar Kurulu, sözleşmelerde işverenin dayatmaları devam ederse greve gitme kararı aldı. Diğer sendikalar gibi Haber-İş de sözleşmeleri uzatma politikası izliyor. Çünkü Türk-İş'in imzaladığı Protokol, ilk altı ay için yapılacak %15'lik zamının önümüzdeki yılın Şubat ayında ödenmesini öngörüyor. Fakat bu sözleşme olduğu gibi imzalanırsa, daha ödeme yapılmadan ücretlerden kesinti yapılabilecek. Yani elimize geçen net tutar daha da düşecek. Ancak sözleşmeyi uzatma tutumu doğru bir tutum değildir. Çünkü B.Meral'in imzaladığı protokolün hiç bir bağlayıcılığı yok. Yasalara göre toplu iş sözleşmeleri konfederasyonlarla hükümet arasında değil, sendikalarla işverenler ya da işveren sendikaları arasında yapılmaktadır. Yani sendikamız bu protokolü kabul etmek zorunda değil. Öyleyse bahsedilen nedenden dolayı süreci uzatma tutumu protokolün kabul edildiği anlamına geliyor. Hem o protokol ikramiyelerde artış yapılmamasını öngörüyor. Bu protokolün kabulü demek, ihanete ortak olmak demektir. Sendikamız bizlerin taleplerini sormadığı gibi, sözleşmenin gidişatı konusunda da bilgilendirmiyor. İşçi arkadaşlarımızın çoğunluğu sözleşmelerin devam edip etmediğini bile bilmiyor. Bu tutuma son verilmeli, bizlerin talepleri de sorulmalı, tüm birimlerde grev komiteleri oluşturulmalı ve aşağıdaki taleplerle greve gidilmelidir.

- Ücretler 6 aylık kayıplarımızı telafi edecek tarzda artırılsın ve farklar hemen ödensin

- Esnek çalışma dayatmalarına son verilsin

- Taşeron çalışma yasaklansın ve taşeron işçilere kadro verilsin

- İşgüvencesi sağlansın

- İkramiye vb. sosyal haklar ücretler oranında artırılsın

- Kapsam içi-kapsam dışı ayrımına son verilsin - eşit işe eşit ücret

- Zorunlu emeklilik dayatması geri çekilsin

PATRONLAR VE HÜKÜMET KIDEMLERE GÖZ DİKTİ!

Sahte İşgüvencesine Karşılık Kıdem Tazminatı

Geçtiğimiz yıl Çalışma Bakanı Yaşar Okuyan'ın *"48 yıllık rüya gerçekleşiyor"* yaftasıyla gündeme getirdiği *"işgüvencesi yasa tasarısı"*, ortaya atıldığı ilk günden bugüne kıdem tazminatlarının pazarlık konusu yapılmasının vesilesi haline getirildi. Daha "işgüvencesi yasa tasarısı" gündeme gelir gelmez, bu yasa ile yüklerinin ağırlaşacağını ileri süren patronlar "madem işgüvencesi veriyorsunuz öyleyse kıdemleri kaldırın" diye feryat etmeye başlamış, bakan Yaşar Okuyan ise "kıdemleri kaldırmaya kimsenin gücünün yetmeyeceğini" ileri sürmüştü. Madem bu tasarı işgüvencesi veriyor ve işçi çıkarmanın önüne geçiyorsa, patronlar neden kıdem tazminatlarının kaldırılmasını istiyorlar? İşçi çıkarmadan kıdem tazminatı ödemiyorlar ki! Madem Yaşar Okuyan'ın dediği gibi kıdem tazminatını kaldırmaya kimsenin gücü yetmezdiyse, *"Kıdem Tazminatı Fonu Yasa Tasarısı"*nı hangi babayiğit hazırladı?

Ortada bir oyun oynanıyor. Oyuncular yalnızca patronlar ve hükümet değil. Üçüncü tarafı, oyundaki rolü işçileri avutmak olan sendika konfederasyonları temsil ediyor. Başta Bayram Meral olmak üzere sendikacıların ağzından "işgüvencesi yasası çıkarılsın" sözcüğü eksik olmuyor. Onlar bu sihirli sözcükle aylardır işçileri oyalarken, patronlar, sadece Şubat krizinin ardından bir milyonu aşkın işçiyi kapı önüne koyuyor. Tüm bunlar yaşanırken sendikacılar, kıyımlara karşı direnişler örgütlemek yerine, atılan işçi sayıları hakkında basına demeç vermekle yetiniyorlar. Atılan işçi sayısı hakkında topladıkları istatikleri de işgüvencesi yasasının gerekliliğine kanıt olarak gösteriyorlar. Oysa bahsettikleri "işgüvencesi yasa tasarısı" işten atılmaların önüne geçmediği gibi toplu olarak işçi çıkarmanın önünü de açıyor. Tasarı ile 1475 sayılı İş Kanunu'nun "toplu işten çıkarma" başlığı taşıyan 24. maddesi, "ekonomik,teknolojik,yapısal ve benzeri işletme,işyeri ve işin gerekleri" halinde, toplu işten çıkarmaların yapılmasına olanak sağlayacak biçimde düzenleniyor. Yani kriz bahanesi ile işten atılan bir milyon işçi bu yasa çıkmış olsaydı bile işten atılacak, hatta patronlar daha rahat davranabilecekti. Bu yasa tasarısının patronlara yüklediği tek şey haklılıklarını kanıtlamaları. İş yasaları ve bu tasarı o kadar çok "haklı" neden sayıyor ki, patronların haksız olabilecekleri bir durum neredeyse hiç kalmıyor. Yani B.Meral'in ve sendika yöneticilerinin bir an önce çıksın diye tutturdukları yasa tasarısı hiçbir güvence getirmiyor. Eğer gerçek bir işgüvencesinden sözedilecekse, her şeyden önce 1475 sayılı İş Kanunu'nun 13 ve 17. maddeleri kaldırılmalı, lokavt yasaklanmalı, sendikal örgütlenmenin önündeki tüm engeller kaldırılmalı ve "çalışma hakkı" sosyal güvence altına alınmalıdır. Bundan ötesi yalnızca 'hoş bir avuntu' olacaktır.

Hangisi Daha Fazla Güvence Veriyor: İşgüvencesi Yasası mı? Kıdem Tazminatı mı?

Gerçekte kıdem tazminatları "işgüvencesi yasa tasarısı"ndan daha fazla güvence sağlıyor. Kıdem tazminatı işçi çıkarmalarda caydırıcı bir rol oynuyor. Bu nedenledir ki, TÜSİAD çalışma yaşamının esnekleştirilmesinden dem vuruyor, en başta da kıdem tazminatının kaldırılmasını istiyor. Sermaye hükümeti ve patronlar sahte işgüvencesine karşılık kıdem tazminatlarının kaldırılmasını ve böylece işçilerin tümüyle güvencesiz bırakılınasını istiyorlar.

Kıdem Gaspına "Fon" Kılıfı

Çalışma Bakanı Yaşar Okuyan, "kaldırmaya kimsenin gücü yetmez" dediği kıdem tazminatlarını, hazırladığı bir tasarıyla kaldırmaya hazırlanıyor. "Kıdem Tazminatı Fonu Yasa Tasarısı", ücretlerin en fazla %4'ü oranında işverenin ödeyeceği primlerle yeni bir "Fon" oluşturulmasını, işten atılmalarda tazminat ödenmeyip yalnızca emeklilik, malûllük ve ölüm durumunda tazminat ödenmesini öngörüyor. Bunun yanısıra Çalışma Bakanlığı başkanlığında, 2 işveren ve 1 işçi temsilcisinin katılımıyla 4 kişilik bir fon yönetimi oluşturulacak.

Gerçekte bu tasarı yüz yıllık kazanımlarımızın gaspını amaçlıyor. Tasarı yasalaşırsa işten atmalar kolaylaşacak, patronların mali sorumlulukları ortadan kalkacak ve sendikasızlaştırma yaygınlaşacak. Bu tasarıyla birlikte, birincisi, yasa yürürlüğe girer girmez herkes fon kapsamına alınacak, işten atmalarda yalnızca yasanın yürürlük tarihinden önceki birikimler ödenecek, bu tarihten sonraki birikimler ise ancak ölüm, malûllük ve emeklilik halinde fondan ödenecek. Yapılan son değişiklikle emekliliğin 'mezara' bağlanmasıyla birlikte geriye yalnızca 'ölüm hali' kalıyor. İkincisi, Tasarruf Teşvik Fonu örneğinde olduğu gibi bu fon da iç edilecektir. Diğer yandan Fon'da "her yıla bir ücret" esasının geçerli olacağı söylenirken işverenden en fazla

%4 oranında kesinti yapılacak, yani işveren yılda bir aylık ücretin yalnızca %48'ini ödemiş olacak. Tabii patronlar prim borçlarını öderlerse! Üçüncüsü, işçilerde işten atılma korkusu artarken, sendikasızlaştırma,esnek çalışma, taşeronlaştırma gibi uygulamalar daha da yaygınlaşacak. Dördüncüsü, Fon yönetimi doğrudan işverenlerin denetiminde olacak. İşçileri yalnızca bir kişi temsil edecek, tabii işçileri temsil eden kişi Türk-iş yönetiminden olacağı için, işçiler ancak kamu TİS'lerinde olduğu kadar temsil edilecekler.

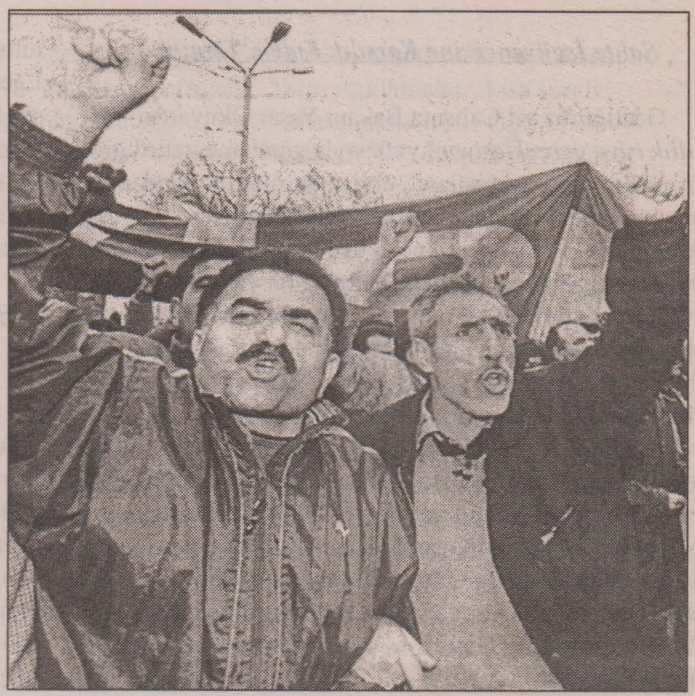
Bu tasarı ile sermaye sınıfı, yalnızca kıdem tazminatının kaldırılmasını değil, işgücü pazarının kendileri lehine serbestleştirilmesini, sendikasızlaştırma ve taşeronlaştırmalar ile toplu pazarlık hakkının elimizden alınmasını, bunların sayesinde sömürünün alabildiğine pervasızlaştırılmasını ve sermayenin işçi üzerindeki egemenliğinin daha da pekiştirilmesini amaçlamaktadır. Özelleştirmeler, mezarda emeklilik, tensikatlar, "0" zam, re'sen emeklilik ve kıdem tazminatının gaspı... Bunların her biri sermayenin topyekün saldırısının bir parçasını oluşturuyor. Sermayenin bu saldırılarını püskürtebilmek ancak işçi sınıfının kararlı ve topyekün mücadelesiyle mümkündür. İşyerlerinden başlayarak örgütlenmeli, yeni ihanetlere izin vermemeliyiz. Haydi işyeri komitelerine!

- Sahte "İşgüvencesi Yasa Tasarısı" geri çekilsin!

-Herkese İş, Tüm çalışanlara İşgüvencesi!

- "Kıdem Tazminatı Fonu Yasa Tasarısı" geri çekilsin!

SUSMAK ÖDENECEK BEDELİ BÜYÜTÜR...

Yıllardan beri işçi-memur gibi yapay bir ayrımla sürdürülen böl-parçala-yönet taktiği Telekom'da da sürdürülmekteydi. İşveren kanadının iş mevzuatına geçişleri işçi-memur ayrımını ortadan kaldırmak gibi bir niyetle ortaya koymadığını hepimiz bilmekteyiz. İş mevzuatına geçişler sözleşmeli personel uygulaması gibi özelleştirmenin adımlarından birini oluşturuyordu. Bu şekilde iş mevzuatına geçen personel işçilerin kullandığı haklardan da yararlandı. Fakat bugün özelleştirmeyle çalışma hakkımız, işverenin toplusözleşmelerde getirdiği dayatmalar ile şu an kullandığımız haklar elimizden alınmak isteniyor. Ön protokol ile Türk-İş'in imzalamış olduğu satış sözleşmesinin sendika tarafından onaylanmması halinde hak gaspları artacaktır. Zaten %70'ler oranında düşen alım gücümüz daha da düşecektir.

Bu temelde Telekom çalışanlarının başta özelleştirme olmak üzere, satış sözleşmelerine. haftasonu zorunlu çalıştırmalara ve karşılıksız-zorunlu mesailere karşı mücadele etmek için daha fazla gerekçeleri vardır. Görüldüğü üzere Telekom emekçileri mücadele etmedikçe her geçen gün bir önceki günü aratmakta, hak gaspları değişik biçimlerde yeniden karşılarına çıkmaktadır.

Özelleştirmeye, işsizliğe, "sıfır" zamlara, keyfi uygulamalara, sürgünlere karşı kayıtsız kalmakla mı ödediğimiz bedelleri azaltacağız? Yoksa kazanmak için bedel ödemeyi göze alacak bir cesaretle mücadele sahnesine mi çıkacağız? Birinci durumda zaten sessiz kalındığı için özelleştirmeye karşı çıkılamayacağı malum. Ve bu eylemsizlik batağının ödülü ise hak gasplarının devamı ile sürecek olan özelleştirme saldırısı, işsizlik, açlık ve yağma olacaktır. Diğer kamu kuruluşlarına geçiş konusunda hiç kimse hayale kapılmasın. Buna en açık örnek ise Emlakbank çalışanlarının karşılaştıkları durumdur. Tüm özelleştirme süreçleri tamamlanıp, ihale süreçlerinde özelleştirmeyi durduran, yabancı tekeller ile yerli işbirlikçilerinin heveslerini kursaklarında bırakan Sümerbank ve SEKA işçilerinden öğrenecek çok şeyimiz olmalıdır.

Yağma, talan ve emperyalizme daha çok bağımlılık anlamına gelen özelleştirmeleri durduralım!

Tabanda işçi, memur vs. ayrımı gözetmeden mücadele eden işyeri komitelerinde yerimizi alalım!

Erenköy'den bir Telekom çalışanı

TELEKOM İŞÇİLERİNİN SORUNU VE SORUMLULUĞU

Bir toplu iş sözleşmesi daha geride kalıyor. Bu toplu iş sözleşmesine ne katkımız oldu, ne de bize sorulma gereği duyuldu, ne de biz böyle bir duyarlılık gösterip ne olup bittiğini takip ettik. Takip etmek bir yana, şimdiye kadar yapılan toplu iş sözleşmelerinin ne anlama geldiğini düşündüğümüz bile olmamıştır. Hal böyle olunca da bir Fransız papazın şiiri aklıma geliyor (ikinci dünya harbinde Nazi kamplarından sağ kurtulan vatandaşın not defterinden) :

Önce sosyalistleri götürdüler,
sesimi çıkarmadım
çünkü sosyalist değildim
Sonra demokratları götürdüler,
yine sesimi çıkarmadım
çünkü demokrat da değildim
Sonra milliyetçileri götürdüler,
yine sesimi çıkarmadım
çünkü milliyetçi de değildim
En son beni götürdüler, bu defa da
sesini çıkaracak kimse kalmamıştı

Bu şiirde anlatılmak isteneni kısaca (Telekom işçileri üzerine) yorumlamak istiyorum. Aslında yazılacak çok şey var ama, insanların özellikle bir şeyi anlaması hayati önem taşıyor. Kendisinin kurtuluşunun tek güvencesi toplumsal kurtuluştur. Yani işçi, işsiz, sendikacı, öğrenci, emekli, hepsi diğerinin sorununa sahip çıkmak zorundadır. Dün cezaevlerinde insanlara 'şevkat' operasyonları düzenleyenler bugün ekonomik kriz bahanesiyle, emekliye, öğrenciye, çalışana, bütün insanlığa saldırmıyorlar mı? Telekom işçisine işsizliği dayatmıyorlar mı? Çocuklarımıza güvensiz bir gelecek bırakmıyorlar mı? Artık insan gibi düşünüp birşeyler yapmanın zamanıdır. Bunun için toplu iş sözleşmesinden özelleştirmeye, sağlık sorunundan eğitim sorununa, akla gelebilecek her türlü soruna sahip çıkmak zorundayız. O zaman herkes mücadeleye!

Kurtköy'den bir Telekom işçisi

İKİ OLAY TEK SONUÇ

İnsanlık üçbinli yıllara giriyor ve içine girilen yeni binyılın insanlığa refah, barış ve demokrasi getireceği, insanlığın nihayet kurtuluş yoluna girdiği ve geçmiş dönemin engellerinin ve "kötü" kalıntılarının artık aşıldığı görüşü, başta medya olmak üzere her türlü araçla dünyanın dört bir yanına yayılıyor. Küreselleşme, piyasa ekonomisi, liberal demokrasi, enfermasyon toplumu, bigli çağı, insan hakları retoriği vb. aslında sermayenin küresel saldırısını gizleme, olmazsa meşrulaştırıp kabullendirme amacını taşıyor. Sözkonusu olan Avrupa merkezli ideolojik saldırıdır.

Bu amaçla kafaları bulandırmaya yönelik kavramlar piyasaya sürülüyor (post-modern, post-endüstriyel, post-keynesyen, post-hegamonik, post-sovyetik vb.). Küreselleşme saldırılarının bir tek amacı var: İnsanı tarihin öznesi olmaktan çıkarmak. Bu saldırı insan iradesinin hiçbir güce ve değere sahip olmadığı, insanlığın tarihin öznesi değil edilgen, pasif bir yığın olduğu, tarih yapmak gibi bir yeteneğinin de mevcut olmadığı ve son tahlilde insanın iradi müdahalesinin hiçbir kıymet-i harbiyesinin bulunmadığı görüşünü yayma amacı taşıyor. Saldırının içerdiği mesaj da şudur: İnsan dönüştürülemez, değiştirilemez. O halde olup biteni kabullenmekten, piyasanın kurallarına boyun eğmekten, uyum sağlamaktan başka bir seçeneği yoktur. Oysa asgari muhakeme yeteneğine sahip herkes, bu dünyada hiçbir şeyin insan iradesi dışında ve ondan bağımsız olarak ortaya çıkmadığını gayet iyi bilir.

Eğer bugün insanlığın ezici çoğunluğunu dışlayıp aşağılayan bir tablo ortaya çıkmışsa bu mutlaka birilerinin bilinçli eyleminin sonucudur. Son günlerde haber bültenlerini birilerinin bilinçli eyleminden etkilenmeden takip edenlerin hemen anımsayacağı gibi medyada finans-kapitalist-tefeci bezirganlara Halkbankası'ndan milyarlarca dolar usulsüz kredi veren zat-ı muhteremin tutuklanıp, 'memur' olduğu için tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldığı, muhteremin ifadesinin alınabilmesi için ekonomiden sorumlu zattan izin istendiği, cumhuriyet savcısı ifadesidir. Fakat 'memur' olmalarına karşın, sahte sendika yasasını protesto etmek isteyen (sendikalar yasası mecliste görüşülürken) kamu emekçilerine panzerle, tazyikli suyla, copla, biber gazıyla saldırıldığı da aynı haber bültenlerinde yeralıyor.

Asgari muhakeme yeteneğimizi zorlamadan iki kıssadan bir hisse çıkaracağımıza, içinden geçmekte olduğumuz sürece iradi müdahalede bulunacağımıza inanıyorum. Ve tüm haberleşme, iletişim emekçilerini saygıyla selamlıyorum.

Kurtköy'den bir Telekom işçisi

AYMASAN DİRENİŞİNE GÜÇ VERELİM!

31 Mayıs'ta her gün olduğu gibi işbaşı yapmak üzere fabrikalarına gelen Aymasan işçileri fabrika kapısından geri çevrildiler. Çoğu uykusuzluğunu atamamış, kafalarında Kasım ayından bu yana ücretlerini doğru dürüst alamamanın büyüttüğü sorunlar yumağıyla işbaşı yapmak üzere yola çıkan işçiler, kilit vurulmuş bir kapının ne anlama geldiğini biliyorlardı : işten atılmak! Patronun bahanesi hazırdı : kriz var! Onlar kriz bahanesiyle işten atılan 1 milyonun üzerinde işçiden yalnızca 246'sıydılar. Aymasan işçileri aynı gün 'kapılar açılsın, üretim başlasın' şiarıyla direnişe başladılar.

Aymasan işçileri ilk kez patron saldırısıyla yüzyüze gelmiyor. Her fırsatta işçileri sendikasızlaştırmak için kolları sıvayan Aymasan patronu, bu amacına ulaşmak için 'kriz'in yarattığı olumlu havadan yararlanmak istiyor. Krizin bahane olduğu tüm işçiler tarafından biliniyor. Ayakkabı üreten Aymasan, deri sektöründe Türkiye'nin patentli 3. büyük fabrikası. Asıl amacı sendikal örgütlülüğü tasfiye etmek ve düşük ücretle mevsimlik işçi çalıştırmak olan Aymasan patronu, bir yandan işçilerin direnişini kırmak için borç içinde olduğunu, mallarına haciz geldiğini, bankaların kredi vermediğini söylüyor, diğer yandan da basında Rusya'da, şurda burda yaptığı yatırımlardan dem vuruyor. Nasıl ki Telekom'un özelleştirilmesine karşı duran bizler yalnızca kendimiz için çaba harcamıyorsak, fabrika yanında kurdukları çadırda günlerdir direnişi sürdüren Aymasan işçileri de, yalnızca kendileri için direnmiyor. İşten atma saldırılarına karşı bölgemizde ilk ateşi yakan Aymasan işçileri, tüm işçi sınıfının geleceği için direniyorlar. Onlar suskun kalmanın daha büyük bedellere neden olacağını bilerek direniş yolunu seçtiler. Direnişlerini kararlılıkla sürdüren Aymasan işçilerini yalnız bırakmamalı, bu direnişe güç vermeliyiz. Çünkü IMF-TÜSİAD yıkım programlarını parçalamanın, özelleştirme, sosyal hak gaspları ve işten atılmaları durdurmanın, krizin faturasını gerçek sahiplerine ödetmenin yolu sınıf dayanışmasını güçlendirmekten geçiyor. Aymasan direnişinin hepimizin direnişi olduğu bilinciyle, direniş çadırına güçlü ziyaretler düzenlemeli, direnişin soluksuz kalmaması için bağış kampanyası başlatmalıyız. Aymasan işçilerinin direnişi bizlere örnek olmalı, onların sıcak çayından direnişi yudumlamalıyız. Haydi Aymasan'a.

- Aymasan işçileriyle dayanışmayı yükseltelim!
- Kurtuluş yok tek başına,
ya hep beraber, ya hiçbirimiz!

TELEKOM İŞÇİLERİNDEN DAYATMALARA PROTESTO

Toplu iş sözleşmelerinde işverenin *'ücretsiz cumartesi çalışması'* dayatmasını protesto eden Haber-İş 1 Nolu Şube üyesi işçiler 7 Haziran'da yürüyüş yaptılar. Bağcılar Telekom Müdürlüğü'nden Güneşli Meydanı'na kadar *" Telekom Vatandır Vatan Satılamaz"* pankartı arkasında yürüyen 200 işçi özelleştirmenin durdurulmasını, esnek çalışma dayatmasına son verilmesini istedi. Türk-İş'in TİS'lerdeki tavrını da eleştiren işçiler yürüyüş boyunca *"Telekom Vatandır Satılamaz", "IMF Defol Bu Memleket Bizim", "İş Ekmek Özgürlük" sloganları attılar.* Güneşli Meydanı'nda basın açıklaması metnini okuyan Haber-İş 1 Nolu Şube Başkanı Levent Dokuyucu, özelleştirme ve TİS dayatmalarının kabuledilemez olduğunu, Türk-İş'in ihanetçi tutumunun işverenleri daha da saldırganlaştırdığını söyledi. Hafta içi çalışma sürelerinin Cumartesi gününe aktarılmasını esnek çalışma olarak nitelendiren Dokuyucu, bu koşullarda grev ve direnişlerin kaçınılmaz olduğunu söyledi. Açıklamanın ardından işçiler, geldikleri yolu sloganlarla geri yürüdüler.

Sesimiz duyrulsun artık
Özelleştirmeler durdurulsun
Bıçak kemiğe dayandı
Taş örenler kaldırılsın

Hortumlayıp götürdüler
Tasarıyı getirdiler
Farklara makas attılar
Köleliğe son verilsin

İmefe Derviş yalanı
Dolaşıyor su yılanı
Kurmuşlar birlik planı
Sıfır zama son verilsin

İnsan acından ölüyor
Köpekler de evleniyor
Resmi nikah kıyılıyor
Rezilliğe son verilsin

Musa halen susacak mı?
Kılıç kından çıkacak mı?
Bilmem bu bir oyuncak mı?
Oynamaya son verilsin

Pendik'ten bir Telekom işçisi

SÖMÜRGEYE SON!.

Ben bir işçi olarak yaşamım boyunca ezildim. Kapitalist rejimden hiç bir beklentim yok. Bunların halk için bir şey yapmayacaklarını adım gibi biliyorum. Siyasi partiler halkı İMF'nin sömürgesi haline getirmişlerdir. Yönetemiyorlarsa halka bıraksınlar. Yeter artık, bıçak kemiğe dayandı. Kapitalist rejimle benim işçim, benim köylüm, benim memurum diyenler siyasetten toz olmalı. Kimi herkese iki anahtar dedi, kimi adil düzen dedi. Halkın karnı tok bunlara artık. Haydi uyanalım arkadaşlar! Sömürgeye son verelim.

İMF'nin politikaları ve bu partilerle bir yere gelemeyeceğimiz bellidir. Cumhuriyetten bu yana halkımız kapitalist rejimin sömürgesi olmuştur. Daha nereye kadar gider, halkımız bilir. Avrupaya gireceğiz diye onların kölesi değiliz ve hiç bir zaman bizi aralarına almazlar. İMF ve Avrupa'nın sömürgesi olmayalım. Onlar kahrolsun! Kokuşmuş partiler ve gerici düşünceler Türkiye'yi kurtaramaz. Genç ve şerefli partilere ihtiyaç vardır. Başka kimse kurtaramaz. Sömürgeye hayır!

Bir Telekom işçisi

Tüm Telekom işçi ve emekçilerini aşağıdaki taleplerle, işyeri komiteleri etrafında birleşmeye ve mücadeleye çağırıyoruz!

- Özelleştirmeler durdurulsun, TELEKOM yasası iptal edilsin!
- "Ücretsiz-zorunlu-esnek" çalışma genelgesi geri çekilsin!
- Kapsam içi-kapsam dışı ayrımına son! Eşit işe, eşit ücret!
- Taşeron uygulaması kaldırılsın, taşeron işçilere kadro verilsin!
- "Re'sen emeklilik" çalışmaları durdurulsun!
- "Kıdem Tazminatı Fonu Yasa Tasarısı" geri çekilsin!
- Ücret kayıplarımız telafi edilsin, sıfır zam dayatmasına son verilsin!
- TİS'lerde işveren dayatmaları geri çekilsin!
- Sahte işgüvencesi yasa tasarısı geri çekilsin!
- Herkese iş, tüm çalışanlara işgüvencesi!
- Emperyalizme kölece bağımlılık ilişkilerine son verilsin!
- IMF-TÜSİAD-Derviş programı iptal edilsin!
- Tüm dış ve iç borç ödemeleri durdurulsun!

ÖZELLEŞTİRMEYE KARŞI ANADOLU YAKASI
TELEKOM İŞÇİ KOMİTESİ

Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı:31 ● Fiyatı: 150.000 TL ● Temmuz'01 ● **Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.:** İbrahim GÜMÜŞ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. ● Laleli Cd. Çim Apt. No:52/5, Aksaray / **İstanbul** ● Tel/Fax: 0 (212) 638 58 13 ● **Baskı:** Kayhan Matbaacılık